

РЕШЕНИЕ

№ 18575

гр. София, 02.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 19.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5752** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Образувано е по искова молба на Р. Б. Т. срещу Висшия съдебен съвет за присъждане на законната лихва от 194,32лв. върху сумата от 2 756,90лв., присъдена му като обезщетение за имуществени вреди, претърпени от решение на Прокурорската колегия на ВСС, взето по т.16 от Протокол № 24 от заседанието на 22.06.2022г., отменено с влязло в сила съдебно решение № 420 от 16.01.2023г. по адм. дело № 7076/2022г. на ВАС. Тази сума е присъдена на ищеца с решение № 6982 от 16.11.2023г. по адм. дело № 5137/2023 г. на АССГ, 48 с-в, влязло в сила в тази част и обезсилено в частта за присъдената лихва с решение № 6817 от 04.06.2024г. по адм. дело № 12241/2023г. на ВАС, III-то отд-е. С последното делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ с указание съдът да остави исковата молба без движение и укаже на ищеца да уточни периода, за който претендира законната лихва върху присъдената сума, след което да се произнесе по претенцията за лихва. В молба от 11.07.2024г. ищецът уточнява, че периодът за който претендира лихва, е от 16.01.2023г. до датата на подаване на молбата – 11.07.2024г. В осз претендира разноски. Ответникът – ВСС, чрез процесуалния си представител, изразява становище за основателност на иска.

Представителят на СГП заявява становище за основателност на исковата молба в частта за лихвата и за неоснователност в частта за разноските.

Съдът, след като се запозна с материалите по делото, поотделно и в тяхната съвкупност и въз основа на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

По молба на ищецът до ВСС за повишаване на място в по-горен ранг „Прокурор във ВАП и ВКП“ е прието Решение на Прокурорска колегия на ВСС под т. 16 от Протокол № 24 от 22.06.2022г., с което е отказано повишаването на лицето в качеството на прокурор. Това решение е отменено от ВАС с решение № 420 от 16.01.2023г. по адм. дело № 7076/2022г. на VI-то отд-е. В изпълнение на същото е прието следващо Решение на ВСС по протокол 2, т.2 от 25.01.2023г. Р. Т. е повишен на място в ранг „Прокурор във ВАП и ВКП“. В тази връзка под формата на обезщетение за нанесени имуществени вреди с решение № 6982 от 16.11.2023г. по адм. дело № 5137/2023 г. на АССГ, 48 с-в на ищеца е присъдена сумата от 2756,90лв. Относно размера на лихвата съдът е изслушал заключение на вещо лице, според което лихвата върху тази сума за периода 16.01.2023г. – 11.07.2024г. е в размер на 533,73лв. За периода 16.01.2023г. – 31.05.2023г. – датата на подаване на исковата молба, лихвата върху същата сума е 118, 94лв. Видно от платежно нареждане от 02.08.2024г., присъдената сума след удържане на 10% авансов данък, е платена на ищеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Исковата молба е допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, срещу пасивно легитимиран ответник – Висшия съдебен съвет, който е самостоятелно юридическо лице. Разгледана по същество, същата е частично основателна.

Съгласно чл. 86 от ЗЗД при изпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законна лихва от деня на забавата. Претенцията за лихва е акцесорна, но има известна самостоятелност спрямо главното вземане, като проповораждащият го състав включва релевиране на неизпълнение - липса на дължимо поведение по отношение на главното задължение. В случая предвид уважаването на иска за обезщетението за вреди, се следва и лихва за забава. В решение № 6817 от 04.06.2024г. по адм. дело № 12241/2023г. на ВАС по адм. дело № 12241/2023г. са дадени указания за началния момент на забавата, който следва да се определи съгласно т. 4 от ТР № 3/2005 г. на ВКС - от датата, когато е отменен административният акт като незаконосъобразен. Както се посочи, в случая решението на ВСС е отменено с окончателен съдебен акт на 16.01.2023г., който е началният момента на забавата на ответника. Относно крайния момент, лихвата е дължима до момента на изпълнението. От данните по делото става ясно, че главницата е изплатена на ищеца на 02.08.2024г. Ищецът претендира лихва до 11.07.2024г., която дата е преди 11.08.2024г. Следователно до тази дата е дължима и законната лихва. Тъй като ищецът не е претендирал лихва след тази дата до окончателното изплащане на сумата, съдът не присъжда такава.

При този изход на спора на ищеца се дължат разноски за възнаграждение на вещо лице в размер на 100лв.

Воден от горното и на основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 2013 и следващи от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Висшия съдебен съвет да заплати на Р. Б. Т. от [населено място] сумата от 533,73лв., представляваща законната лихва върху сумата от 2756,90лв. за периода от 16.01.2023г. до 11.07.2024г.

ОСЪЖДА Висшия съдебен съвет да заплати на Р. Т. сумата от 100лв., представляваща сторените в делото разноси.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: